

RIIGI TEATAJA

Nr. 98.

18. novembril 1935.

Nr. 98.

- Art. 804. Kaupade sisse- ja väljaveokeelu määrus.
805. Määruse äriettevõtetelt võetava ajutise läbikäigumaksu seaduse elluviimiseks ja teostamiseks täiendamise ja muutmise määrus.
806. Laialt tarvitusel olevate perekonnanimede määruse § 1 lisa täiendamise määrus.
807. Jäätise valmistamise ja sellega kauplemise sundmäärus Nõmmel.
808. Sundmäärus puhtuse kohta Valgamaal.
809. Sundmäärus tarbevee kaevude tervishoidliku seisundi kohta Valgamaal.
810. Sundmäärus alevikkude tänavate puhtuse kohta Valgamaal.
811. Sundmäärus kaitserõugete panemise kohta Valgamaal.
812. Pikkjärve suvituskoha heakorra ja tervishoiu sundmäärus.

804. Kaupade sisse- ja väljaveokeelu määrus.

Antud Vabariigi Valitsuse poolt 13. novembril 1935.

Alus: Kaupade sisseveo korralduse seadus (RT 90 — 1931 ja 97 — 1935).

§ 1. Rahvasteliidu pakti art. 16 alusel sanktsioone kohaldava koordineerimisnõukogu otsuste põhjal 19. oktoobrist ja 2. novembrist 1935 pannakse maksma alates 18. novembrist 1935 järgmistes (2—7) paragrahvides ettenähtud kitsendused sisse- ja väljaveo suhtes.

§ 2. Kõigi Itaaliast ja tema valdusmaadest päritolevate kaupade sissevedu Eestisse on keelatud, samuti on keelatud kaupade sissevedu, mis on toodetud, valmistatud või ümber töötatud Itaalias või tema valdusmaades, missugune ka ei oleks nende kaupade viimane ekspeditsioonimaa.

§ 3. Eelmises (2) paragrahvis nimetatud kaupade hulka ei kuulu kuld ja hõbe kangides ega müntides, raamatud, ajakirjad, perioodilised väljaanded, maakaardid, kartograafilised teosed ega noodid trükitult või graveeritult, samuti Itaaliast ja tema valdusmaadest tulevate reisijate isiklik pagas.

§ 4. Itaalias või tema valdusmaades toodetud ained ja kaubad, mis on ümber töötatud mõnes teises maas, samuti kaubad, mis on töötletud osalt Itaalias või tema valdusmaades ja osalt mõnes teises maas, langevad sisseveokeelu alla, kui nende väärtus ümbertöötamisel peale nende lõplikku ärasaatmist Itaaliast või tema valdusmaadest ei ole suurenenud vähemalt 25 protsendi võrra.

§ 5. Kaubad, mille eest ostulepingu väärtus on täielikult tasutud kuni 19. oktoobrini 1935, ei käi sisseveokeelu alla, samuti ei käi sisseveokeelu

alla kaubad, mis on teel 18. novembril 1935, kui nad jõuavad Eesti territooriumile hiljemalt 18. jaanuariks 1936.

§ 6. Alljärgnevate ainete eksport ja reeksport Itaaliasse ning tema valdusmaadesse on keelatud:

a) hobused, hobueeslid, eeslid, kaamelid ja kõik muud transpordiks kasutatavad loomad;

b) kautšuk;

c) boksiit, alumiinium, alumiiniumihapend, rauaärtsid, rauamurd, kroom, mangaan, nikkel, titaan, tungsten, vanaadium ning nende ärtsid ja rauasulatised (samuti ferromolybdeen, ferro-silico-mangaan-alumiinium, ferro-silicium, ferro-silico-mangaan); inglistina ja selle ärtsid.

Eelpooltoodud punkt c haarab nimetatud mineraale ja metalle igasugusel toorel (alg-) kujul, nende ärtse, jätteid ja sulatisi.

§ 7. Eelmises (6) paragrahvis ettenähtud väljaveokeeld on maksev ka täitmisel olevate kaubatehingute suhtes, välja arvatud kaubad, mis on teel 18. novembril 1935.

§ 8. Käesolev määrus hakkab maksma 18. novembril 1935.

Tallinnas, 13. novembril 1935.

Peaminister K. P ä t s.

Majandusminister K. S e l t e r.

Riigisekretäri abi D. T r e u d e.

805. Majandusministri määruse äriettevõtetelt võetava ajutise läbikäigumaksu seaduse elluviimiseks ja teostamiseks täiendamise ja muutmise määrus.

Alus: Ajutise läbikäigumaksu seaduse § 19 (RT 25 — 1935 art. 224).

I.

Majandusministri määrus (RT 30 — 1935 art. 258) äriettevõtetelt võetava ajutise läbikäigumaksu seaduse elluviimiseks ja teostamiseks täiendatakse § 13¹ järgmises redaktsioonis:

§ 13¹. Ajutise läbikäigumaksu seaduse mõttes tekstiiltööstuseks loetakse tööstusi, mis töötavad ümber kiudaineid ketramise ja kudumise teel lõngadeks või lõngaühenditeks toorel või viimistletud kujul.

Tekstiiltööstuseks seega ei arvata kiuainete tootmist, puhastamist, purustamist, värvimist ja kraasimist, taku-, vati- ja vildivalmistamist, samuti tekstiiljäänuste puhastamist ja sortimist ning tekstiilsaaduste värvimist, uhtumist, pressimist ja vanutamist iseseisvates eritöökodades või -tööstustes.

II.

Majandusministri määruse (RT 30 — 1935 art. 258) Äriettevõtetelt võetava ajutise läbikäigumaksu seaduse elluviimiseks ja teostamiseks §§ 4 ja 14 muudetakse ja pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 4. Läbikäigumaksu summa arvutamiseks mitmel alal teotseva ettevõtte juures tehakse kindlaks iga maksumäära järgi erineva tegevusala läbikäigu osa, millele kohaldatakse vastav maksumäär %.

Võõraste materjalide ja toodete ümbertöötamisel kohaldatakse 2% maksumäärat vaatamata tööstusalale.

Maksustamisotsuses üksikute tegevusalade läbikäigud näidatakse spetsifitseeritult.

§ 14. Mitteamuandvad ettevõtted, kellele maksustamisotsused on välja saadetud pärast 20. juuli 1935 nii, et otsuse kätteandmise päevast arvates kuu aja möödumisel jääb veel vähemalt 4 üldmaksutähtpäeva (seaduse §§ 11 ja 12), tasuvad maksu nimetatud tähtpäevadel võrdsetes osades.

Veel hiljem kätteantud maksustamisotsuste järgi tasutakse läbikäigumaks neljas võrdses osas järgmiselt:

1) mitteamuandvad paberi-, kummi- ja seaduse § 9 p. 1 lit. d ja f nimetatud tekstiilalade tööstused, kui viimaste läbikäik nimetatud aladel ületab 50% kogu läbikäigust:

Kui maksustamisotsus on kätte antud ajavahemikus:	siis tasutakse läbikäigumaks:			
	$\frac{1}{4}$ osa	$\frac{1}{4}$ osa	$\frac{1}{4}$ osa	$\frac{1}{4}$ osa
1. veebr. kuni 29. veebr. 1936 .	31. III. 36	30. IV. 36	31. V. 36	15. VII. 36
1. märts. kuni 31. märts. 1936 .	30. IV. 36	31. V. 36	15. VII. 36	15. VIII. 36
1. apr. kuni 30. apr. 1936 .	31. V. 36	15. VII. 36	15. VIII. 36	15. IX. 36
1. maist kuni 15. juun. 1936 .	15. VII. 36	15. VIII. 36	15. IX. 36	15. X. 36

pärast 15. juuni 1936 kätteantud maksustamisotsuste järgi tasutakse maks ühe, kahe, kolme ja nelja kuu jooksul, arvates otsuse kätteandmise päevast;

2) kõik muud mitteamuandvad ettevõtted:

Kui maksustamisotsus on kätte antud ajavahemikus:	siis tasutakse läbikäigumaks:			
	$\frac{1}{4}$ osa	$\frac{1}{4}$ osa	$\frac{1}{4}$ osa	$\frac{1}{4}$ osa
1. aug. kuni 30. sept. 1935 . .	30. X. 35	31. XII. 35	31. I. 36	31. III. 36
1. okt. kuni 30. nov. 1935 . .	31. XII. 35	31. I. 36	31. III. 36	30. IV. 36
1. dets. kuni 31. dets. 1935 . .	31. I. 36	31. III. 36	30. IV. 36	31. V. 36
1. jaan. kuni 29. veebr. 1936 . .	31. III. 36	30. IV. 36	31. V. 36	30. VI. 36

pärast 29. veebruari 1936 kätteantud maksustamisotsuste järgi tasutakse maks ühe, kahe, kolme ja nelja kuu jooksul, arvates otsuse kätteandmise päevast.

7. novembril 1935.

Majandusminister K. Selter.

Maksudevalitsuse direktor H. Kukk.

806. Laialt tarvitusel olevate perekonnanimede määruse § 1 lisa täiendamise määrus.

Antud Siseministrilt 12. novembril 1935.

Alus: Perekonnanimede korraldamise seaduse § 27 (RT 91 — 1934).

Laialt tarvitusel olevate perekonnanimede määruse (RT 107 — 1934) § 1 lisa täiendatakse järgmiste laialt tarvitusel olevate perekonnanimedega:

K.		10. Rand.
1. Kaljuste.		11. Rannaste.
2. Kallaste.		12. Ranne.
3. Kasemets.		13. Rannik.
4. Kurve.		14. Rinne.
N.		S.
5. Nurm.		15. Silla.
6. Nurme.		16. Sirel.
O.		T.
7. Ojamaa.		17. Talvik.
R.		18. Tammiste.
8. Raidla.		V.
9. Raja.		19. Voog.

Siseminister K. Eenpalu.
Üldosakonna abidirektor Osk. Angelus.

Nõmme linnavolikogult 17. septembril 1935 vastu võetud ja
Siseministrilt 2. novembril 1935 kinnitatud

807. Jäätise valmistamise ja sellega kauplemise sundmäärus Nõmme linnas.

Antud Linnaseaduse § 108 p.p. 16 ja 18, Piimaseaduse § 27 ja Rahva
tervishoiu korraldamise seaduse § 15 alusel.

§ 1. Jäätist võib müügiks valmistada ainult neis ruumes, mis vastavad käesoleva sundmääruse nõuetele. Ruumide sundmääruse nõuetele vastavuse teeb kindlaks linnavalitsuse poolt moodustatud komisjon.

§ 2. Jäätise tööstuseruumid peavad olema: 1) kõrged vähemalt 2,6 m, 2) seinad ja laed siledad ning korralikult õli- või liimivärviga valgeks värvitud, 3) põrandad betoonist või mõnest muust mädanemise vastu kindlast aineist, 4) valgustatud välisvalgusega, kusjuures akna pinna suhe põrandapinnaga peab olema vähemalt 1:10 ja 5) varustatud õhupuhastuse seadeldisega.

§ 3. Tööstuse- ja valmissaaduste hoiuruumid ei või olla otseühenduses pesuköökidega ega väljakäigukohtadega. Tallidest, lautadest, väljakäigukohtadest peavad need olema eraldatud kindlate seintega.

§ 4. Saaduste valmistamisel kui ka nende hoidmisel ja müümisel tarvitavad metallriistad peavad olema vaabatud või inglistinaga tinutatud.

§ 5. Tööstuse-, hoiu- ja müügiruumid, sissesead, töö- ja veoabinõud peavad olema alati puhtad ja korras.

§ 6. Saaduste väljaveoks ja nende müügiks tarvitavad veoabinõud kuuluvad enne tarvitusele võtmist linnavalitsuse poolt moodustatud komisjoni ülevaatusele.

§ 7. Tänavatel jäätise müügi kärud peavad olema korralikult õli- värviga valgeks värvitud ja varustatud omaniku nime ning linnavalitsuse poolt antud numbriga.

§ 8. Tänavatel jäätise müümiseks võib tarvitada ainult vahvleist vorme, missuguseid tuleb hoida vastavas kastis.

§ 9. Jäätist võib valmistada maitse- ja paksendusvahenditega segatud koorest külmutamise teel. Jäätis ei tohi sisaldada alla 12% piimarasva ja alla 10% muid piima kuivaineid. Tema valmistamisel ei tohi kasutada tervisele kahjulikke lisaineid. Valmistamisel kasutatavate ainete segu enne külmutamist peab olema pastöriseeritud Põllutöoministeeriumi poolt selleks kõlblikuks tunnistatud viisil. Kasutatakse jäätisele maitseainena hapusid marja- või puuviljamahlasid, tulevad need lisada pastöriseeritud jahtunud segusse.

§ 10. Jäätise tööstuses töötajad ja saaduste müüjad peavad kandma puhtaid riideid, pika varrukaga rindakatvaid põlvini ulatuvaid põlli ja valgeid mütse.

§ 11. Tööstuses töötajad ja müüjad ei tohi olla nakkushaiguste kahtlased ega põdeda nakkavaid haigusi. Samuti nende perekondades ei või olla nakkushaiged, kes eraldamata. Töötajad kui ka müüjad kuuluvad iga kuu arstlikule läbivaatamisele linna tervishoiuarsti juures, kusjuures arst kannab märkused tervisliku seisukorra kaustikusse.

Märkus. Tervisliku seisukorra kaustik peab sisaldama järgmisi andmeid: 1) järjekorra nr., 2) järelevaatuse aeg (aasta, kuu ja päev), 3) isiku nimi ja perekonnanimi, 4) vanus, 5) arsti märkused tervisliku seisukorra üle ja 6) arsti allkiri.

§ 12. Selle sundmääruse vastu eksijad võetakse seaduslikule vastutusele.

§ 13. Käesolev sundmäärus astub jõusse kaks nädalat pärast avaldamist Riigi Teatajas.

Linnapea L. Ojaveski.

Sekretär A. Malkus.

Valga ajutiselt maavalitsuselt 11. septembril 1935 vastu võetud ja Siseministrilt 11. oktoobril 1935 kinnitatud

808. Sundmäärus puhtuse kohta Valgamaal.

Alus: Kohaliku omavalitsuse korralduse seaduse elluviimise määruse I osa lisa § 7 (VSKK 173 — 1917 art. 953), Rahva tervishoiu korraldamise seaduse § 13 p.p. 15 ja 17 ja § 15 (RT 2 — 1928 art. 8) ja Maakondade ajutise valitsemise seaduse §§ 5 ja 6 (RT 5 — 1934 art. 40).

§ 1. Elamute ümbrus peab olema puhas igasugusest mustusest, jätistest ja väljaheidetest. Loomade korjused peavad olema 24 tunni jooksul eemaldatud elamutest ja maasse kaevatud nii, et korjus oleks vähemalt 1,5 m sügavuses maa sees.

§ 2. Tööstusettevõtetes, kus mustust ja tööstuse jätiseid kogub suuremal määral, peab olema kinnine õhukindel prügikast kuivade jätiste jaoks. Vedelad jätised ja raiskveed tulevad ära juhtida torude või kinniste kraavide kaudu nii, et need õhku, maapinda ega veekogusid ei rüvetaks.

§ 3. Iga elamu juures peab olema väljakäigukoht. Need peavad olema asetatud ning ehitatud nii, et nad ei rikuks vett, maapinda ega õhku.

§ 4. Koolide, rahvamajade ja vallavalitsuste asukohtade, kirikute ja teiste selliste hoonete läheduses, samuti laada- ja turuplatsidel ning teistel rahvakogumise kohtadel peab olema väljakäigukohad, kusjuures nad peavad olema eraldi meestele ja naistele.

§ 5. Prügikastid, raiskveeaugud ja väljakäigukohad olgu tühjendatud enne nende täitumist, kuid vähemalt üks kord aastas, ja neid peab puhastatama desinfitseeriva ainega.

§ 6. Eelmainitud prügikastide, raiskveeujuhtmete ja -aukude, samuti väljakäigukohtade eest on kohustatud hoolitsema vastavalt sundmääruse nõuetele vastavate majade, elamute, asutiste, platside, kohtade ja ettevõtete omanikud, valdajad või nende asemikud.

§ 7. Käesoleva sundmääruse rikkujad võetakse vastutusele kas üldises kohtukorras või Kriminaalkohtupidamise seadustiku § 959 j.t. põhjal administratiivkorras.

§ 8. Käesolev sundmäärus hakkab kehtima 15. päeval pärast tema avaldamist Riigi Teatajas.

Maavalitsuse abiesimees V. Rebane.

Sekretär K. Ebber.

Valga ajutiselt maavalitsuselt 11. septembril 1935 vastu võetud ja Siseministrilt 11. oktoobril 1935 kinnitatud

809. Sundmäärus tarbevee kaevude tervishoidliku seisundi kohta Valgamaal.

Alus: Kohaliku omavalitsuse korralduse seaduse elluviimise määruse I osa lisa § 7 (VSKK 173 — 1917 art. 953), Rahva tervishoiu korraldamise seaduse § 13 p. 16 ja § 15 (RT 2 — 1928 art. 8) ja Maakondade ajutise valitsemise seaduse §§ 5 ja 6 (RT 5 — 1934 art. 40).

§ 1. Joogiks, toidu valmistamiseks või muudeks majapidamise otstarveteks vett võetavad kaevud peavad olema ehitatud sellisesse kohta, kus vesi ei rüvetuks tallist, laudast, väljakäigukohast, sönnikuhoidlast või teistest sarnastest paikadest nõrguvast veest.

§ 2. Söögi- ja joogivee kaevud peavad olema puhtad, nende rakked niivõrd korralikult asetatud, et pinnavesi ei saaks valguda kaevu. Lahtise veekaevu rakked peavad olema vähemalt 1 meeter kõrgemal maapinnast.

§ 3. Tarbevee kaevude ümbrus peab olema sile, puhas ja vähemalt 1,5 m kauguseni kruusa või kividega väljaspoole kallakus sillutatud.

§ 4. Kaevu vesi peab vastama tervishoiu nõuetele. Kui tarbevee kaevu vee kõlbmatuse põhjused pole kõrvaldatavad, siis tuleb kaevust vee tarvitamine lõpetada ja kaev jäädavalt sulgeda.

§ 5. Mitmele majapidamisele või üldiseks tarvituseks määratud kaevudel peab olema alaline pang või mõni muu veevõtmise vahend, mida tarvitatakse ainult selleks otstarbeks.

§ 6. Tarbevee kaevud peavad asuma § 1 loetletud rüvetuskohtadest vähemalt 10,0 m kaugusel. See nõue ei käi nende kaevude kohta, mis on valmis ehitatud enne käesoleva sundmääruse kehtima hakkamist.

§ 7. Käesoleva sundmääruse rikkujad võetakse vastutusele kas üldises kohtukorras või Kriminaalkohtupidamise seadustiku § 959 j.t. põhjal administratiivkorras.

§ 8. Käesolev sundmäärus hakkab kehtima 15. päeval pärast tema avaldamist Riigi Teatajas.

Maavalitsuse abiesimees V. Rebane.

Sekretär K. Ebber.

Valga ajutiselt maavalitsuselt 11. septembril 1935 vastu võetud ja Siseministrilt 11. oktoobril 1935 kinnitatud

810. Sundmäärus alevikkude tänavate puhtuse kohta Valgamaal.

Alus: Kohaliku omavalitsuse korralduse seaduse elluviimise määruse I osa lisa § 7 (VSKK 173 — 1917 art. 953), Rahva tervishoiu korraldamise seaduse § 13 p.p. 15 ja 17 ja § 15 (RT 2 — 1928 art. 8) ning Maakondade ajutise valitsemise seaduse §§ 5 ja 6 (RT 5 — 1934 art. 40).

§ 1. Käesolev sundmäärus on kehtiv Valgamaal asuvate kõigi alevikkude kohta, mis vastavate seaduste alusel on alevikkudeks tunnistatud ja millel on kindlaksmääratud piirid, nagu: Puka, Tsirguliina, Soe, Hargla, Ala j.n.e. alevikud.

§ 2. Kõigis eelmises paragrahvis (§ 1) mainitud alevikkudes asuvad tänavad ja tänaväärsed kõnniteed, samuti alevikkudest läbistavad avalikud maanteed peab puhtad hoitama mustusest, jätistest ning heidetest.

§ 3. Eelmises paragrahvis (§ 2) ette nähtud puhtuse hoidmise kohustis lasub igal maakoha omanikul või pidajal, kelle maakoht tänav või maantee ääres asub, oma maakoha pikkuselt ja poole tänav laiuselt.

§ 4. Käesoleva sundmääruse rikkujad võetakse vastutusele kas üldises kohtukorras Kriminaalseadustiku § 208 järgi või Kriminaalkohtupidamise seadustiku § 959 j.t. põhjal administratiivkorras.

§ 5. Käesolev sundmäärus hakkab kehtima 15. päeval pärast tema avaldamist Riigi Teatajas ja ühel ajal selle kehtima hakkamisega kaotab oma kehtivuse Valga maavolikogult 30. oktoobril 1933 vastu võetud Alevikkude tänavate puhastamise kohta Valgamaal sundmäärus (RT 99 — 1933 art. 719).

Maavalitsuse abiesimees V. Rebane.

Sekretär K. Ebber.

Valga ajutiselt maavalitsuselt 11. septembril 1935 vastu võetud ja Siseministrilt 11. oktoobril 1935 kinnitatud

811. Sundmäärus kaitserõugete panemise kohta Valgamaal.

Alus: Kohaliku omavalitsuse korralduse seaduse elluviimise määruse I osa lisa § 7 (VSKK 173 — 1917 art. 953), Rahva tervishoiu korraldamise seaduse § 13 p. 18 ja § 15 (RT 2 — 1928 art. 8) ja Maakondade ajutise valitsemise seaduse §§ 5 ja 6 (RT 5 — 1934 art. 40).

§ 1. Kõik Valgamaal asuvad laste vanemad ja laste hooldajad või nende asendajad on kohustatud selleks määratud ajal ja kohale viima nende hoole all olevad sunduslikule kaitserõugete panemisele kuuluvad lapsed kaitserõugete panemisele ja pärast kaitserõugete panemise tagajärgede järelevaatusele.

§ 2. Eelmises paragrahvis (§ 1) ettenähtud kohustisest vabaneb laste vanem, hooldaja või nende asendaja ainult sel juhul, kui sunduslikule kaitserõugete panemisele kuuluv laps on raskesti haige või kui majas (perekonnas) on mõni nakkushaigust põdev isik, kuid siis tuleb sellest kaitserõugete panijale arstile teatada kõige hiljemalt kaitserõugete panemise või järelevaatuse päeval.

§ 3. Kaitserõugete panemisele ilmuvad lapsed peavad olema puhtad ja puhtates riietes. Pesemata ja määrdunud riietes lapsi võib rõugepane-

misest tagandada ja neile rōugepanemiseks ning tagajärgede järelevaatuseks uus tähtaeg määrata.

§ 4. Laste vanemad, hooldajad või nende asendajad peavad ametliku nõudmise korral vastavate tunnistuste esitamisega selgitama, et nende lastele on õigel ajal kaitserōugeid pandud. Samuti peab tunnistus olema tõenduseks, et kaitserōuged on seaduslikul põhjusel (§ 2) panemata jäänud.

§ 5. Käesoleva sundmääruse rikkujad võetakse vastutusele kas üldises kohtukorras Kriminaalseadustiku § 208 järgi või Kriminaalkohtupidamise seadustiku § 959 põhjal administratiivkorras.

§ 6. Käesolev sundmäärus hakkab kehtima 15. päeval pärast tema avaldamist Riigi Teatajas ja ühelajal selle kehtima hakkamisega kaotab oma kehtivuse Valga maavolikogult 21. detsembril 1929 vastu võetud Sundmäärus kaitserōugete panemise kohta Valgamaal (RT 12 — 1930 art. 70).

Maavalitsuse abiesimees V. Rebane.

Sekretär K. Ebber.

Valga ajutiselt maavalitsuselt 11. septembril 1935 vastu võetud ja Siseministrilt 11. oktoobril 1935 kinnitatud

812. Pikkjärve suvituskoha heakorra ja tervishoiu sundmäärus.

Alus: Kohaliku omaavalitsuse korralduse seaduse elluviimise määruse I osa lisa § 7 (VSKK 173 — 1917 art. 953), Suvitus- ja ravitsuskohtade seaduse § 13 (RT 109/110 — 1925), Rahva tervishoiu korraldamise seaduse § 15 (RT 2 — 1928 art. 8) ja Maakondade ajutise valitsemise seaduse §§ 5 ja 6 (RT 5 — 1934 art. 40).

§ 1. Käesoleva sundmääruse alla kuulub Valgamaal Karula vallas asuv Pikkjärve ümbrus, mis Vabariigi Valitsuse 23. septembri 1927 otsusega (RT 87 — 1927) on võetud tervishoiu kaitse alla.

§ 2. Pikkjärve suvituskohas on keelatud:

1) hobuste ja muude loomade karjatamine lõunapoolsel Pikkjärve kaldal 150 meetri laiuses maaribas, välja arvatud põllumaa;

2) puude ja põõsaste rikkumine ning nende okste mürdmine;

3) pinkide rikkumine nende lõhkumise, määrimise, lõikamise või muul teel;

4) igasuguste jätiste (paberitükkide, paberossikarpide, toidujäänuste j.n.e.) mahaviskamine või -jätmine.

§ 3. Eelmises paragrahvis (§ 2 p. 4) nimetatud jätised tuleb panna selleks ülesseatud kastidesse või korvidesse. Viimaste puudumisel tuleb jätised kaasa võtta.

§ 4. Käesoleva sundmääruse rikkujad võetakse vastutusele Kr. s. § 122 põhjal, kui seaduses pole ette nähtud teist karistust.

§ 5. Käesolev sundmäärus hakkab kehtima 15. päeval pärast tema avaldamist Riigi Teatajas.

Maavalitsuse abiesimees V. Rebane.

Sekretär K. Ebber.